

[Ib Thyregod.]

er tale om, at man vil ændre den retstilstand, som den nævnte højesteretsdom er udtryk for.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslagene og de ændringsforslag, som foreligger her ved anden behandling.

Mads Eg Damgaard: De to lovforslag, der her foreligger, er jo en rest af det store lovkompleks, der ikke nåede at komme til endelig behandling forrige folketingsår. Det konservative folkepartis repræsentanter i udvalget er enige med de to foregående talere og for så vidt også med de øvrige repræsentanter i udvalget om de to lovforslag.

Vedrørende lovforslaget om statsautoriserede revisorer kan det godt rykke lidt i os, når vi får forelagt alle de mange henvendelser, alle de mange anmodninger om at prøve på at give ikke-statsautoriserede revisorer en eller anden form for autorisation. Jo mere man tænker over det, jo længere kommer man faktisk bort fra en sådan mulighed, fordi det eneste, der ville ske derved, var, at vi blot fik 3 slags revisorer. Forholdet er nemlig det, at de eneste revisorer, der, om man så må sige, har en autorisation, er dem, vi kalder for statsautoriserede revisorer; de andre har sådan set ingen endelig, jeg vil ikke sige uddannelse, for der kan være mange, der er „HD“ eller har en anden uddannelse, i hvert fald er det sådan, at enhver kan give sig til at være revisor. Derfor har udvalget ikke ment det muligt og overkommeligt at finde en egnet benævnelse for de ikke-statsautoriserede revisorer; men handelsministeren har lovet at tage sagen op og prøve på at finde ud af, hvordan man kan hjælpe denne gruppe af befolkningen.

Vi må erkende, at der er mange regnskabsfolk, der gør et godt stykke arbejde; tænk på alle de mange tusinde, der f. eks. er regnskabskonsulenter i landbruget og det

mindre erhvervsliv. Det var ønskeligt, om man kunne finde en eller anden betegnelse for dem; men det må ikke være sådan, at vi derved devaluerer de revisorer, der har taget den statsautoriserede revisoreksamen, som er en meget stor eksamen. Det er nødvendigt, at vi har den størst mulige stab af dem, eftersom skattelovgivningen her i landet bliver mere og mere indviklet, og så snart en virksomhed har en vis størrelse, er det næsten nødvendigt at konsultere en sådan højt uddannet revisor. Vi håber, at handelsministeriet og handelsministeren finder ud af en måde at hjælpe de andre på; vi har ikke i denne omgang kunnet hjælpe dem.

Med hensyn til lovforslaget om skibsmæglere og varemæglere har udvalget gjort lige det modsatte af, hvad der var tilfældet for revisorerens vedkommende, idet man her har fulgt mindretallets indstilling i næringslovskommissionen. Efter at vi har hørt på mange henvendelser til udvalget fra varemæglere og skibsmæglere, har vi ment, at vi fortsat måtte opretholde den særstilling, skibsmæglerne har. Det ligger jo sådan, at skibsmæglere ikke må have anden beskæftigelse. De må ikke sidde i nogen bestyrelse for andre virksomheder, de skal være ganske neutrale, og vi har en fornemmelse af — og det er vist rigtigt — at især når udenlandske skibe kommer hertil, har de krav på at få i hvert fald en helt uvildig behandling. Dermed være ikke sagt, at de ellers ikke ville få det, men det er klart, at også på dette område er det nødvendigt med højt uddannede folk. Det kan ofte dreje sig om mange penge, når et skib skal klareres, det er ikke nogen almindelig detailforretning, det drejer sig om, så vi har ment her at måtte gå imod næringslovskommissionens flertal og i hvert fald i nogen tid opretholde den ordning, at autoriserede skibsmæglere har en forret fremfor almindelige varemæglere.

Jeg vil håbe, der nu vil komme ro over dette spørgsmål, og at der i den branche vil blive rigeligt arbejde til alle; i alt fald kan